

Izdavatelj in urednik:
Andrej Žumer,
 nadučitelj in c. kr. okrajni šolski nadzornik.

Št. 10.

Ljubljana, 16. vel. travna 1893.

XXXIII. leto.

Vsebina. E. Gangl: Jožefu Cimpermanu. — J. Dimnik: Čitanje. — Lj. Stiasny: O ženski vzgoji v tujih in domačih šolah. — Listek. — Književnost. — Društveni vestnik. — Vestnik. — Uradni razpis učiteljske službe. — Listnica uredništva.

Jožefu Cimpermanu.

Za možem mož in ž njim za nado nada
 V temno kraljestvo smrtno se poklada,
 Ki tajnostno združuje dva svetova.
 Usoda stara nam in vsak hip nova.

Jožef Cimperman.

Tožna napaja bolést srcé mi in dušo čutečo,
 Toda ne mènei samó — vsem, ki naš ljubijo rod.
 Trudne zatísnil oči v nezdravno, zasluženo spanje
 Mož, ki od mladih je dnij pesnik, učitelj nam bil.
 V tesno je kletko zaprt ugrabljeni pevec krílati,
 Ki bi prostó letajoč pel in veselil se sam.
 Dási mu v svet je polèt do smrti rešilne zabranjen,
 Vènder mu petja ni dar v ječi otožni zamrl.
 Zdi se, da glási krepki bolesi so njega odmevi,
 Ki jo nekoliko svet, prav on jedini umé.
 Ali ob kletki vsakdó, ki pot ga je mimo pripeljal,
 Svoje nastavlja uhó, svoje napaja srcé.
 Dušo zatapljajo mu s čaróbo prirójeno svojo
 V misli otožno sladké, ki jim je v pesmih izvòr...
 Tebe od zgodnjih je let bolezen prisílila težka,
 Da ti življenja je čas kakor jetniku prešél.
 Ko bi ti možno biló, prispel bi v krog svojih udanih,
 Tam se razvedril bi duh, bodisi tudi za hip.

Ali stopinja nikdár ni tvoja v življenje stopila —
 Vènder življenja je pot s trnjem bil tebi posut ...
 Tóda v samoti ni vir usahnil ti pesmij nesmrtnih,
 Ki jih položil v srcé tebi ob rojstvu je Bog.
 Pel si in tešil se sam, a tešil si tudi Slovene:
 Ž njimi si čutil ko brat — trojno si nosil gorjé.
 Trojno si nosil gorjé ... Težko bolečino telesno,
 V srci razmučenem bol, ki ne ozdravi je svet.
 Čutil pa tudi si ti za národ náš revni slovenski,
 Njega množila je žal tisočkrat tvojo bolest!
 Tóda v trpljenji ni tem presahnil vir svojih ti pesmij,
 Ki jih položil v srcé tebi ob rojstvu je Bog.
 Tebe poslušal je brat in sestra in dete in starec —
 Čistih se tvojih glasov kdo li naslušal je kdaj?
 Rod je za rodom minil, za rodom še rod nam preide,
 Živel bo vènder Slovén, živel ž njim bode tvoj spev:
 A duh moj, órlu drznemu soroden,
 Ne kloni se, četudi je potr,.
 Značaj ponosni vedno mu svoboden,
 Prostót je géslo njemu ali — smrt!
 Smrt ... Res, saj prišla je vènder tebi rešnica dobrotna,
 Ali prezgodaj te nam ona rešila nadlog.
 Bodi! — zaslužil si ti, kakòr še nikdó ni zaslužil,
 Stvarnik poplačaj ti tvoj, kar ti ne more náš rod!
 Kaj vse izgubil sem jaz, to čutim, a réci ne morem,
 Kaj je izgubil moj dom — vsákdo med nami to vé.
 Žalost, napajaj tedaj srcé mi in dušo čutečo,
 Tóda ne mèni samó — vsem, ki náš ljubijo rod!
 Zemlja domača ti daj, kar dalo ni tebi življenje,
 Duh pa nesmrtni nas tvoj združi — kot bili smo že! —

E. Gangl.

Č i t a n j e.

Poročal pri društvenih večerih „Slovenskega učiteljskega društva“ v Ljubljani dne 4. prosinca, 1. svečana in 1. suša t. l. Jakob Dimnik.

(Dalje.)

II. poglavje.

Razpravljanje beriva.

1. razred.

Učni smoter: „Razpravljanje beriva“.

Abecednik, sestavljen za sintetično pisalno-čitalno metodo, navaja v prvih odstavkih samo posamezne besede ali pa kratke stavke brez posebne zveze. Te be-

sede in stavki imajo namen, da se učenec navadi raznih pisanih in tiskanih črk. Učitelj mora otrokom vse te besede stvarno razlagati in potem mora pa otrok opazovati pisavo teh besed.

Iz tega se kaže, da je treba posamezne odstavke v Abecedniku na dvojen način obravnavati in sicer:

1. stvarno,
2. slovnično.